

17633

III

9

P

С. ПЕТЕРБУРГСКАЯ
ПЕЧАТНИЦА
И. П. ПЕТРОВИЧЕВ

1. Langüski i Urszulego Informacya p. Opozycy. precinko mniema.
nemni Miasta Cerkassy, ora Opatow Lomowato i Bialowoz. - str. 38.
2. Konwent Jagny Gory Węgierskiej Kaloni S. Pawła contra Antoni Mydra.
nowski, prob. i prior i cały Konwent Kanoników Regul. Lateranenskiego i Al-
bucki. - (jako doublez ad 15036 III J: II 14 ab uunigto) Rouman str. 73
3. Kringsrodkiy starosty Lodykoy. Replik na Opozycy Branickiego
i sprawa Klucza Okonickiego uroynona. - str. 20, K. alb. 6.
4. Klementa Karer i Michala Gyperta et Mytyngoceni sprawy - precinko
Janowi Peta, kapitanowi i Francisce p. Branickim i Debi Janowi Gantoni i ja.
nowi Janasowi, jubilerowi. - K. alb. 12.
5. Is strony Jana barona De Brea: Myklyk sprawy - precinko Felixonu br.
De Willis (względem raportu Komisji o Komornego nie raportowego na ter-
minach). - str. 10.
6. Memoire Dans l'affaire Du baron De Brea avec le Baron De Willis.
(po polski i franc.) - str. 13.
7. Stronki Andrey, Najjasniejsza Delegacya! (= prosba o Dekret Executoyry
na generale Soldenboffie) - K. alb. 3.
8. Juliamy i Ropp. Status causae contra Joannem Henricum Fredericum
i Brücku (sprawa spadkowa) - K. alb. 13.
9. Z strony Józefa Jeronimiego: Opozycy precinko Piotrowi Blankowi i spr.
nie o uwanamie Planda w spólnym Brücku do kapiłony i J. Jeronimy str. 6
+ Summarijowa manifeston i pokusa w tej sprawie porynionych. - str. 3.
10. Frankella Rein. i Foelkensahn, majora Prebiterowi sprawy precinko Manr.
Jerome Alaman i Foelkensahn. - K. alb. 3.
11. Ruy p. Platenow Stronkiy, rdony i inny Stronkiygo sukcesorow Replik
precinko Pichonkemu, Fokom i Janowi p. Jeronimich mat. - str. 34.
12. (w tej sprawie) Status causae. - alb. K. 6
13. Konstanty, Klementa i Stefan Jatoiwecy. Status causae. Porawy Franciszek Thi.
chalyl. Sprawa względem natury Dobra Czabyniec. - K. alb. 4.
14. w tej sprawie: Summarijowa Documentorow (po łacim) - K. alb. 2.
15. Franc. Geleons De Witten, brata jego Jana i siostry Elzbiety De Kofki Stan sprawy
precinko Piotrowi Wigniem Kiedanickim. - str. 14.
16. ~~Broda Wot. Szwarcowkiego prawni Woi
glowi (litopis)~~

14633

16. Jana Henryka Syp. De Brücken, ~~pro~~ Prochwienie sprawy przeciwko Juliamu
 & Poppow Brücken. (patrz 8.) - K. alb. 17
17. z strony Ludkiew, staroświeckich Prokura D. General. Konfederacyi p. Therman
 mien interesu. (o uinowieniu Eckley) - str. 18.
18. Salomei p. Brorowickich Poltykovej Stan sprawy przeciwko Fr. Jan. Brann
 mu, Fran. H. H. p. Worsnickich Jablonowskiej i in. Kuczonow Jablonowskiego. - K. alb. 19.
19. Karim. MoDeckiego: Stan sprawy kryminalnej - K. alb. 20.
20. Malesporski Billewicz (int. adwokatów). Indyktum C. R. In Dictionum! (W spra
 wie Cecylii & Kalkanowskiej i Filipa Lichockich.) - K. alb. 21.
21. Blank contra Józef Jerowski (patrz 9.). Łowca sprawy. - K. alb. 22.
22. Joanny p. Kuczonicki Pechowskiej i matki. Status causas contra Rosam De Pla
 tes Stoutyńska (patrz 11.). - K. alb. 23.
23. Astora Kar. Sapichy Manifest na Katharinen Styżym p. trabion Co
ron Sapieriny iany swj. 1785. - K. alb. 24.
24. Fran. Jan. Brannickiego Opawicki na Stan sprawy Salomei p. Brann
Poltykovej (patrz: 18.) - str. 40
25. Replik p. Strony Inkuczonow Jablonickich procur Francisłowi Michalokiemu. (patrz
 16.) Braunex - K. 2

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL
GRACOVENSIS

14633^{III}

(12)
13

STATUS CAUSÆ

Powodowie i Pozwani Urodzeni Konstanty, Wencesław, i Stefan Jełowieccy, niegdy U. Michała Bożeniec Jełowieckiego Łowczego Łuckiego, z niegdy U. Franciszką Izdebską spółdzeni Synowie Małoletni, i U. Antoni Jaroszyński Szambelan J. K. Mci, tychże UU. Jełowickich Opiekun.

Pozwany i Powód Ur. Franciszek Michalski.

Termin z wzajemnych Mandatów.

S P R A W A

Względem Natury Dóbr Sebutyniec w Województwie Podolskim. sytuowanych.

ANte omnia kładzie się Sumaryusz Dokumentów *sub Lis. A.* Urodzony Michalski, wyprosił sobie od J. K. Mci Roku 1774. dnia 15. Listopada, na Wiesz Sebutyniec w Województwie Podolskim leżącą Prawem dożywotnim Przywilej.

I że tę Wiesz pretenduje za Królewską, złożył do komunikacyi Dokumenta takie: —

1564. Rewizya Listów Dóbr Województwa Podolskiego i Bełzkiego, pod tytułem Wsi Sobutyńce, czyli Pustynia, inserująca de tenore: Przywilej Zygmunta Augusta w Roku 1558. Feria 6ta ante Dominicam palmarum w Wilnie, Szlachetną Helenę Chocimirską i Annę Sieciechową, z ich dziećmi przy dożywotniej Possessyi Wsi Sebutyniec, alias Pustynia, zachowujący.

Tegoż Robu Dekret Rewizorski Possessyą i Dożywocie Sieciechów i Chocimirskich, na rzeczoney Wsi Sobutyńce, alias Pustynia, za gołe, i Rewizyi podległe uznający.

1569. Feria 5. in Vigilia S. Joannis Lublini, in Conventu generali, Przywilej Zygmunta Augusta UU. Annę, Marcina Kalinowskiego, amo Sieciechową, z do voto tegoż Kalinowskiego Małżonkę przy Possessyi namienioney Wsi zachowujący.

Do tych Dokumentów, odwołać się U. Michalski do Konstytucyi 1598. tit. o Pozwiech Zadwornych generalney fol: 1453. która mówi, że te są Bona liquidi Juris Nostri Regii, któreby były uznane in Revisione literarum, bydz Dobrami naszymi Królewskimi wolnemi, i na nie Rewizye i Lustracye zasztły, albo zayda.

Mówi tedy U. Michalski: ponieważ Sebutyniec są in Revisione literarum 1564 więc podług Konstytucyi 1598, są Dobrami Królewskimi.

A

wskie-

wskiem, consequenter iest dobry Przywilej na nie wzięty 1774. ju-
ze advitalitio.

O te Dobra pozywał U. Michalski, tak Oyca UU. Jełowieca-
kich, iak i samychże, i otrzymał już dwie Kondemnaty, iak wyraża
w Mandacie swoim 1785. 10. gbris w Grodzie Kamienieckim zezna-
nym. Nro 29.

Zapadła w tey Sprawie i komunikacya Dokumentów wzaie-
mna, i ta iest uskutkowana z Strony Sukcessorów Jełowieckich Roku
1787. 8. Januarii, toż i z Strony U. Michalskiego, iak na dowod te-
go składa się Summaryusz podpisany przez Kancellaryą Dekretową,
Lit: A. iak wyżej.

Kiedy więc teraz już po dwóch Kondemnatach, i po kommu-
nikacyi Dokumentów przychodzi Sprawa, quæritur czy Dobra Sebutyń-
ce są Szlacheckie, czyli Królewskie, consequenter, czy na nie Przy-
wilej przez U. Michalskiego wyniesiony, może subsistere, alibi nie?

Ze nie może, bo Dobra Sebutyńce są Ziemskie Dziedziczne,
tak się rzecz justyfikuje.

Położył się Summaryusz powyższy *sub Lit: A.* probujący, że
Sebutyńce począwszy od Roku 1544. czyli raczey 1563. podług Do-
kumentów lat tychże i 1568. 1569. 1579. 1586. 1599. 1611. dwóch 1612.
1616. 1627. 1628. 1646. 1654. 1678. 1680. 1701. 1702. 1703. dwóch
1704. 1706. 1717. 1729. 1731. 1750. 1765. &c. à Nro 1mo, ad Nrum
31mum, są Ziemskie Dziedziczne, nie wątpliwe od półtrzecia Wieku,
wchodzący w reformacye, w Działy, w Przedaje, Zapisy, Zastawy,
zgola we wszelkie dyspozycye Ziemskie; i coby to była za inwolucya
między Familiami, gdyby miały być Królewskie, gdzieby to ewi-
łcy szukać od półtrzecia Wieku, coby się to za hós zrobił między
tylo Familiami, wieleby to musiało być niszczonych ludzi, wieleby to
było Processów, i po wielu Sądach, gdyż Familie rozrodzone od pół-
trzecia Wieku, pewnie się rozeszły po całej Polsce, i takieżyby to
kłótni narobił Przywilej U. Michalskiego, więc gdyby więcej nie było nad
to, że takie inwolucye i kłótnie, i między tak wielą Familiami narobiłyby
się, gdyby ta Wieś była in origine Królewską, to raczey i ten Przy-
wilej sakryfikowacby należało, a niżeli od półtrzecia Wieku wzruszać
spokojność, poróżnić Familie, ubożyć ie Processem, szukając ewikcyi
jeden od drugiego, narobić Processów po wszystkich Sądach Królestwa
Polskiego, i Xięstwa Litewskiego, dokąd się porozchodziły rozrodzo-
ne przez półtrzecia Wieku Familie.

Prócz tey racyi, zachodzi druga Stanu Szlacheckiego, że to
Wieś iest Szlachecka, a gdyby miała być deklarowaną za Królewską,
przez to zmniejszilyby się Dobra Szlacheckie, a te zmniejszane być
nie powinny, iak mówi Konstytucya 1562. Vol. II. tit. o karaniu wy-
stępnych *fol: 620. in verbis: =*

= „A wszakże niechcąc *diminuere Bona Nobilium* dla słu-
„ ży Rzeeczypospolitey, takowe imiona Szlacheckie, któreby były
„ konfiskowane, będziemy dawać inszym Szlachcicom Polakom *Nobilibus.* „

Toż mówi Konstytucya 1635. Vol: III. tit: Ordynacya Rze-
czypospolitey Dóbr Ziemskich dziedzicznych *fol: 854 in verbis: =*

= „Ze napotym, inkludując, i ten czas przeszły, to iest:
„ od dnia szczęśliwey Elekcyi Naszey, Dobra dziedziczne Ziemskie
„ od Stanu Rycerskiego, ani Donacyami, ani wendycjami, ani Sukces-
„ syami pod jakimkolwiek pretextem nie mogą być alienowane, ani
„ odrywane, ani zatrzymane, ale wiecznymi czasy, mają być w ręc-
„ kach

„kach i Possessyi Osób Stanu Rycerskiego, na których samych forum
„ i pena w Statutach de expeditione bellica wyrażone zaciąga się. —

Zeby zaś nietylko temi generalnemi Stanowi Szlacheckiemu
służącemi prawami, ale też i specyjalnemi ad casum odpowiedzieć ra-
cyami, tak się rzecz co do przypadku justyfikuje.

Prawdą jest, że podług Statutu 1504. Vol. 1. tit: de modo
Bonorum Regalium inseribendorum fol: 298. zabroniono Królom Ichmo-
ściom Dóbr Królewskich zastawiać, dać, darować, Summ zapisywać, bez
woli i zezwolenia Seymu, tak dalece: że gdyby kto dał pieniądze na
Dobra Królewskie, ma tracić i honor, i pieniądze.

Prawdą jest powtórę, że gdy bądź potrzeba, bądź hojność
Królów nie trzymała tego Statutu, i po nim Królowie rozdawali Do-
bra Królewskie, bądź lennością, bądź na wieczność, bądź Summy
zapisywali, Konstytucya 1562. Vol: 2. tit: o Statucie Króla Alexan-
dra fol. 612. wszystko cokolwiek po Statucie Alexandra 1504. by-
ło przez Królów Ichmościów z Dóbr Królewskich dane, darowane,
zapisane, zastawione, zafrymarczone, to wszystko cofnięte zostało,
a sub tit: o pozwoleniu czwartey części na obronę potoczną fol: 616.
Deputowano Rewizorów, którzyby rewidowali, co było dane, daro-
wane, zastawione przed Statutem Alexandra, a co po nim.

I dla tego Urodzony Michalski składa obydwu Przywilei,
mówiąc: że Sebutyńce dane były 1558. i 1569. idque po Statucie
Alexandra 1504. więc są Królewskie.

Nayprzód więc co się tycze Przywileiu 1558. i drugiego
1569. te że wiele nie wazą, tak się dowodzi.

Przywileie te dane są Niewiastom, które pewnie nie wcho-
dząc czy to szkodzić będąc co ziemskości, lub nie, brały ie, kon-
tente z tego będąc, że z Possessyi ich nie ruszają.

Lecz kiedy dowód jest, że to są Dobra Ziemskie, wycho-
dzące przeto Przywileie bynajmniej nie probują natury Dóbr Kró-
lewskich.

Tak to zapewnił Statut 1538. Vol: 1. tit: De libris seu Re-
gistris Cancellariae fol: 528. in verbis. —

„ In presenti conventu decrevimus, neminem ex subditis
„ Nostris debere, aut posse inquietari, molestari, aut etiam pericli-
„ tari, super Bonis quibuscunque, per literas, & ex libris Cancellariae
„ Nostrae sumptas, & descriptas, quibus, quod fuerint Regalia,
„ probari posset, tales enim literas quo ad eum effectum, molestan-
„ di aliquem, ex Subditis Nostris, nullius roboris & momenti esse vo-
„ lumus, & decernimus. ” —

To więc co do tych dwóch Przywileiów, któremi natury
Dóbr Królewskich probować nie można.

Co zaś do Rewizyi 1564. przez którą Sobutyńce, czyli
Pustynia uznane są za dożywocia gołe.

Ale czy to te Sobutyńce, do których dyryguie akcyą Ur.
Michalski, przeciw UUr: Jełowickim, non constat, bo Sebutyńce by-
ły w ten czas dwoiste pod panowaniem Polskim z których są iedne
teraz, o które pozywa Ur. Michalski, a drugie są pod panowaniem
Tureckim, nie daleko takoz od Sebotyniec, które impetit Ur. Mi-
chalski, i są w Powiecie Chocimskim, iak uczy zaświadczenie Dy-
rektora Cyrkułu Chocimirskiego Cesarskiego dnia 23. Julij 1789. da-
ne, w ten czas, kiedy Powiat Chocimski był w Possessyi Cesars-
kiej, które per extensum i w Summaryuszu legatur Nros. 3170.

I pewnie to ta Rewizya 1564. mówi o tych Sobotyńcach w Powiecie Chocimskim teraz leżących, gdyż te Sobotyńce UUr: Jełowickich, które impetit Ur. Michalski, były przed tą Rewizyą i po niej, zawsze Ziemskie dziedziczne, iak Summariusz Dokumentów, i też same Dokumenta zaświadczaią.

Leccz gdyby też, te same były Sebutyńce, o których mówi Rewizya 1564. a które impetit Ur. Michalski, gdzież iest exekucya tey Rewizyi, wszak nigdy nie była, i nie iest dotąd przez pół trzecia wieku, dla tego, że mylnie podeszły pod tę Rewizyą 1564. a co mylnie podeszło, kazano wstrzymać exekucyą tey Rewizyi, odkładano tę exekucyą od Seymu do Seymu, nakoniec zamknięto tę exekucyą, i nigdy iuz niekazano turbować Szlachtę o ich Possessye, iak to widać z Praw następnych po owey Konstytucyi 1562. i rewizyi in sequelam iey odbytey.

1563. *Vol: 2. tit:* zostawienie Dzierżawiec w Possessyi fol: 638. in verbis. =

„ Ani Drzewicy Possessye brać w imiona na tym Seymie posądzone, i Rewizyą tą deklarowane i przez Rewizyą inwentowane mamy, aż pierwey na tym to blisko przyszłym Seymie dostateczną exekucyą wyżej opisaną uczyniemy, a generaliter wszystko zezwoleniem wszystkiego Seymu skonkluduiemy. ” =

1565. *Vol: 2. tit:* Sądzenie starych Listów fol: 682. in verbis. =

„ Około sądzenia starych Listów, któreby kto miał na imiona, na przez nas, albo Prządki nasze nulló jure wzięte, to odkładamy do drugiego blisko przyszłego Seymu Koronnego, in eodem vigore, iako tu teraz na ten Seym z przeszłego Seymu Warszawskiego odłożone było. ” =

1567. *Vol: 2. tit.* odłożenie innych Spraw fol: 732. in verbis. =

„ Gdyż za nagłą a gwałtowną potrzebą, która nam przy padła w Państwie Litewskim, nie mogliśmy na tym Seymie wszystkiego podle Praw Przywileiów Koronnych skończyć, & in debilitatem executionem przywieść, przeto wszystkie Sprawy, któreżkolwiek Koronie z Praw, z Przywileiów, z Statutów, z Recesów, i z Konstytucyi przeszłych należą, a tu na tym Seymie nie są skończone, w teyże mocy i ważności uchwalą Seymową, także &c. o Dobrach exekucyi podległych, albo nulló jure wziętych &c. odkładamy do Seymu przyszłego. ” =

Widać więc z tych Konstytucyi trzech 1563. 1565. i 1567. że gdyby też te Sebutyńce, o których teraz kwestya zagarnęła pod siebie Rewizya 1563. wszelako to nie szkodzi tym Sebutyńcom, iako Ziemskim, ponieważ exekucya tego ieszcze wstrzymana, ieszcze Seym miał o tym decydować.

Mianowicie te odkładanie, było to favore Podola, aby odbierając, nie ogalać z ludzi, gdzie inkursye bywały Tatarskie i Wołoskie, i dla tego Podola zwolniony Statut Alexandra 1504. i Konstytucya 1562. na którym to Podolu obiecano dziedzictwem dawać imiona, i na ten koniec wysyłano Rewizorów, dla oglądania mieysc pustych, iak to widać z Konstytucyi Roku 1567. *Vol: 2. tit:* Kraie Podolskie i Ruskie fol: 727. in verbis. =

„ Z Podolskiego i Ruskiego części Woiewództw Postowie opowiadali, iż Tatarowie i Wołochowie wiele dzierżaw w onych Kra-

„ Kraiach popustoszyli, prosząc, aby ci, w których to w Possessyach
 „ się stało, nie powinni byli do oddawania części 4tey na ten czas,
 „ ktemu iż tam w tych kraiach są niektóre miejsca, na których ie-
 „ żliby inszego opatrzenia, wiecznością albo Lennem nie mogli mieć,
 „ trudnoby osiadać mieli, zkądby Rzeczypospolitey żaden pożytek
 „ nie był, iedno szkoda, gdyby tamte miejsca Pustyniami miały zo-
 „ stać. A tak za radą Panów Naszych, i pozwoleniem Posłów Ziem-
 „ skich, zdało się w rzeczy oboiey wyżej opisaney tak postąpić, aby
 „ tego Seymu, ieden z Wielkiej Polski, a drugi Małej, przez Nas,
 „ Rady Nasze, byli obrani Rewizorowie, iakoż obrani są &c. a ci
 „ Rewizorowie przed Seymem blisko przyszłym tam ziachawszy, aby
 „ to popalenie oglądali, i przy bytności Starostów onych miejsce,
 „ przypatrzwszy się miejscom i Uroczyskom, które na tych tam nie-
 „ bezpiecznych, miejscach Lennem, wiecznościami albo też do iakiego
 „ niemalego czasu zasiadaćby miały, nam wszystkim Stanom Koronnym,
 „ na przyszłym Seymie o tym wszystkim, żeby oznaymili, i dostateczną
 „ sprawę dali, żebyśmy my za radą Rad Naszych, i pozwoleniem Posłów
 „ Ziemskich, tak w tym postąpili iakoby było najlepiey i nayużyte-
 „ czniey Rzeczypospolitey. —

Toż mówi Konstytucya 1569. Vol: II. fol: 788. Nro 48. in
 verbis: — „ Dаемy też tymże Lustratorom facultatem rewidować
 „ miejsca te we wszystkich Ziemach (napisano Podlaskich, ale bydź
 „ powinno Podolskich, bo następna Konstytucya 1598. reasumie tę
 „ Konstytucyą, a mówi o Podolu) Wołyńskich, Kiiowskich, póki ma-
 „ ią bydź rozdawane wieczności albo Lenna, dla osiadania tych tam
 „ pustyni, którą rewizyą na przyszły Seym odniosą, a my tam za radą
 „ i pozwoleniem Stanów Koronnych konkludniemy Nro 49. także też
 „ rewidować mają miejsca, albo imiona te, tak w tych Woiew dztwach
 „ przerzeczonych, iako i w Ruskim, które są przez Nieprzyaciela
 „ popalone, i spustoszone, o których tu na tym Seymie żadney ko-
 „ gnieyi czynić nie będziemy, ale każdego przy iego daninie i pra-
 „ wie, iako teraz trzyma, aż do dania na przyszłym Seymie sprawy
 „ od tych Lustratorów zachowujemy. „

Toż mówi Konstytucya 1598. Vol: II. tit: Kommissarze na
 oglądanie miejsc Podolskich i części Rusi, i na rewidowanie Zamku
 Łatyczewskiego fol: 1454. in verbis: — „ Czyniąc dosyć Konstytucyi
 „ Anni 1569. wysyłamy Kommissarzy na oglądanie miejsc, na któ-
 „ rychby wieczność rozdawane bydź miały w Podolu, i części Rusi,
 „ Wielmożnego &c. „

Toż mówi Konstytucya 1601. Vol: II. tit: Rewizorowie do
 oznaczenia miejsc pustych fol: 1509. in verbis: — „ Dosyć czyniąc
 „ Konstytucyom o tym uczynionym, naznaczamy zaraz z Seymu do o-
 „ znaczenia miejsc, w Podolu i Rusi, któreśmy wiecznością rozdawać
 „ powinni Wielmożnych &c. —

Czyli to więc Sobutyńce wezmą się wzięte przez Rewizyą 1563.
 iako Bona nullo jure recepta, to nie podpadną pod exekucyą tey Re-
 wizyi, gdyż ta wstrzymana została do następnych Seymów, podług po-
 wyższych Konstytucyi lat 1563. 1565. 1567. 1569.

Czyli wezmą się te Sobutyńce iako Pustynia, bo taką po-
 dług Rewizyi 1564. uznana, więc również pod exekucyą Statutu Ale-
 xandrowskiego 1504. i Rewizyi 1564. nie podpadają, bo takie miej-
 sca dziedzictwem dawać nakazano, podług Konstytucyi lat 1567. 1569.
 1598. i 1601.

Jakoż dano, gdyż w Roku 1588. zamknięta jest exekucya w Rusi i Podolu, iak videatur Konstytucya 1588. Vol: II. tit: zamknięcie exekucyi w Rusi i Podolu fol: 1209. in verbis: = „ Exekucyą Statutów de non aliendis Bonis Mensæ Nostræ Regiæ, od Przodków Naszych uczynionych zawierając, obiecujemy, iż względem ich iuż więcey żadnego z Poddanych Naszych w Ruskim i Podolskim Woiewództwach o Dobrach wszelakich, którychby iuż kto od Przodków Naszych nie był odsądzon, in futurum inkwirować nie będziemy. „

1601. Vol: II. tit: o zamknięciu exekucyi Woiewództw Ruskiego i Podolskiego fol: 1614. in verbis: = „ Iż przeciwko Konstytucyi Anni 1588. o zamknięciu exekucyi w Ruskim i Podolskim Woiewództwach uczynioney, wychodzą Zadworne Pozwy od Instygatora Naszego, naprzeciw niektórym Osobom tychże Woiewództw, tedy zachowując przereczoną Konstytucyą in suo vigore, wszystkie takie Pozwy i Processy, ieżeli iakie zaszyły, kassujemy, i Pozwanych wiecznymi czasy wolnymi czynimy, te tylko litispentia excipiendo, które zaszyły przed Koronacyą Naszą. „ =

1607. Vol: II. tit: Pozwy Zadworne Koronne fol: 1601. in verbis: = „ Pozwy Zadworne, któreby były przeciw Prawu i Konstytucyi ostatney Warszawskiej, kassujemy, i od nich Pozwanych wolnych czynimy. „ =

1647. Vol: IV. tit: Zamknięcie exekucyi w Rusi, Podolu, i Podlasiu fol: 117. in verbis: = „ Donieśli Nam Postowie Ziemsocy, iż w tych Woiewództwach po zawarciu per tot Constitutiones exekucyi, zagęścily się upraszania Dóbr dziedzicznych pro Regalibus; Co iż się dzieie przeciwko Prawu, i z wasnieniem Stanu Szlacheckiego, za zgodą wszech Stanów, warujemy, aby tacy impetratores inter causas Officii w Trybunale Lubelskim peremporie pozwani, refusione damnorum, & poena 2000. Marcarum Parti, & Judicio totidem tamże in instanti volvenda, karani byli, co się ma ścierać na tych, którzyby napotym upraszali, a przytym i Przywileie takie, żadney wagi mieć nie mają, a Instygator, sine certo Delatore, Pozwów aby nie wynosił, exceptis litispententis ante 1588. Annum, postanawiamy, reassumując wszystkie Konstytucye o zawarciu exekucyi. „ =

1662. Vol: IV. tit: Restytucya Dóbr Woiewództw, Kiiowskiego Bracławskiego, Podolskiego i Czerniechowskiego fol: 831. in verbis: = „ Warowana iest dostateczna securitas Bonorum Woiewództwa Kiiowskiego, Podolskiego, Bracławskiego i Czerniechowskiego, aby od nikogo Obywatele tameczni in Possessionibus Dóbr swoich nie byli inkwietowani, ani w apprehendowaniu Possessyi impedyowani, nawet i przez Woyska Nasze Koronne, i cudzoziemskie &c. a napotym assekuruemy Obywatelów tych Woiewództw, iż żadnych takowych Uniwersałów, ani przeciwnych terażnieyszym rewokatoryalnym wydawać nie każemy, i wydane żadney wagi nie mają mieć. „

1778. tit. Uchylenie Rezolucyi między Miastem a Żydami Krzemienieckimi zaszyły in verbis: fol: 8. „ a wszystkie Prawa i Przywileia anteunionis w nienaruszoney mocy zachowujemy według Konstytucyi 1588. 1661. Woiewództwom Kijowskiemu, Wołyńskiemu, Podolskiemu i Bracławskiemu służących. „ =

I podług tych to Praw we wszystkich Sprawach, ile razy się podobne tey trafiły Sprawy w Sądzie Assessorskim, zawsze Sąd Assessor-

sorski Koronny na fundamencie rzeczonych praw deklarował Dobra na Podolu być Ziemskimi dziedzicznymi, chociaż podeszły pod rewizyę 1504. iak widać z Dekretów Sądow Assessorskich, między U. Ludwikiem Kiińskim z iedney, a U. Szymonem Bykowskim, Miecznikiem Braclawskim, i W. Xciem Czartoryskim Woiewodą Ruskim, o Dobra Snitowkę, czyli Snitow, przez które, chociaż produkował U. Kiiński na te Dobra Snitowkę Przywilej 1528. i 1549. dwie Rewizye 1564. tudzież Lustracye 1570. i znowu Przywileia 1576. 1603. 1604. ale ponieważ ta Snitowka pokazała się być Pustynią, a Konstytucye nakazały Pustynie rozdać dziedzictwem, więc uchylony Przywilej dożywocia U. Kiińskiemu na Snitowkę, a też Dobra Snitowka deklarowane są Ziemskimi dziedzicznymi, iak leg: ten Dekret Roku 1776. 16. Mensis Martii *Lit: B.*

Toż samo samo 1776. 16. Miesiąca Grudnia między U. Ostaszewskim z iedney, a UU Kawieckimi z drugiej strony, o Dobra Szelechów w Woiewodztwie Podolskim, a Powiecie Latyczewskim leżące, które chociaż podeszły pod Inwentarz Skarbowy 1552. Rewizyę 1564. Lustracyę 1569. wszelako na fundamencie rzeczonych Praw deklarowane są za Ziemskie dziedziczne, legatur *Lit: C.*

Toż samo się stało i z Dobrami Runkoszew, które takż chociaż podeszły pod Zapis Summy 1555. pod Rewizyę 1563. pod Lustracyę 1616. pod Przywileia 1628. i 1629. że iednak były probowane, iż iako Ziemskie dziedziczne pessaydowane były od Roku 1555. uznane są zatym za Ziemskie dziedziczne, iak videatur to iudicatum 1783. 17. 9bris między Ur. Starzyńskimi, a Ur. Górskimi *Lit: D.*

Tym więcęcy Dobra Sobutyńce iak nie mają być Ziemskie dziedziczne, kiedy począwszy od Roku 1563. probują się być Dziedzicznymi, podchodziły pod Działy, Zapisy, Przedaje, iako Ziemskie Dziedziczne, nie wychodziły na nie żadne Przywileia, niemasz ich ani w Lustracyi 1569. ani 1616. ani 1661. nie była o nię litispendencia ante Annum 1588. iak waruią Konstytucye, i owszem w Podatkach Publicznych pisane były, iako Dobra Ziemskie dziedziczne, iak to widać z Taryff 1563. i 1579.

Nie legalnie więcę U. Michalski wyniósł Przywilej Dożywocia na Dobra Sobutyńce, i napróżno pieniał UU. Jełowickich, i Processem ciemiężył otrzymawszy dwie Kondemnaty w Sądzie Assessorskim Koronnym, które iako w interessie piennym nic ważyć nie powinny, a temi chce wycisnąć z Possessyi Dóbr Sobutyńiec, tak UU. Jełowickich, iak i liczną na częściach tamże osiadłą Szlachtę, zkąd iest prozba. =

CONCLUSIO.

Za złożony uznawszy Przywilej U. Michalskiemu na Dożywocie wydany, i onże uchylwszy, Dobra Sobutyńce za natury Ziemskiej Dziedzicznej niewątpliwey deklarować, i podniosszy, czyli uchylwszy bez kar Kondemnaty przez U. Michalskiego na UU. Jełowickich, bądź U. Jaroszyńskim, otrzymane, kary z powróceniem wszelkich szkod i expens stosownie do Konstytucyi 1647. zadeklarować.

100

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

CONCLUSION

Faint, illegible text following the section header.

Faint, illegible text at the bottom of the page.

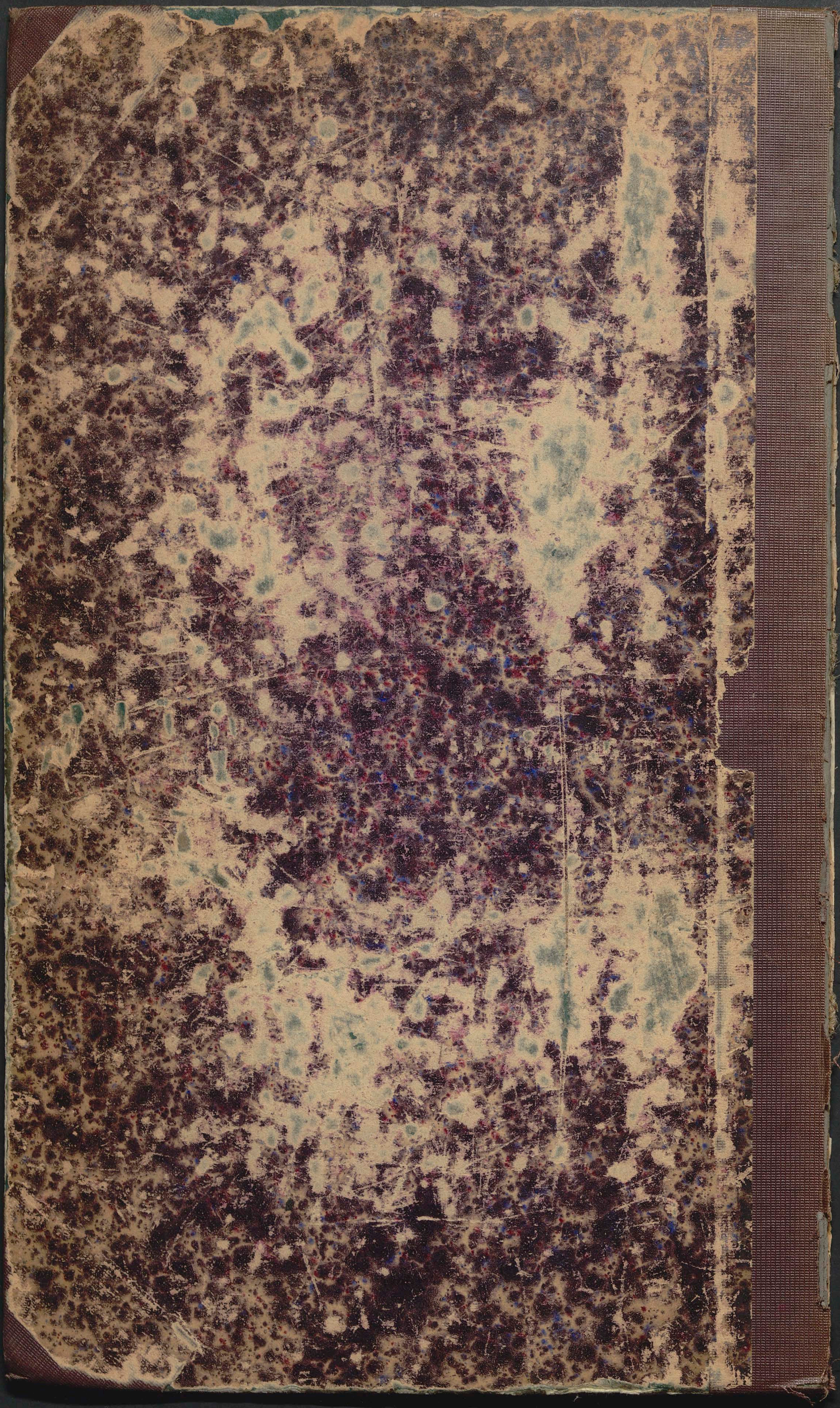
100

Biblioteka Jagiellońska

std:0027780

Procesa
według dawnego
prawa polskiego

Plakaty.

~~VIII.~~
IX